

min, idet vi begge i de fleste andre Sager stemme sammen med dem, der nu sige Nei. Vor hele Stilling og Anskuelse har oftest ført os over til den Side og vil vel ogsaa gjøre det for Fremtiden, om vi end i dette Spørgsmaal have en modsat Anskuelse. Jeg sølte mig, da jeg bad om Ordet, saameget mere opfordret til at tage det, som der under denne Sags første Behandling af det ærede Medlem for 3de Amts 3die Valgkreds (Boisen) blev rettet en særlig Opfordring til os om at udtale os om, af hvilke Grunde vi, der ellers ønskede Junigrundloven, vilde bekvemme os til at sige Ja til det foreliggende Forslag. Da denne Sag forrige Gang var til 3die Behandling her i Thinget, og jeg talte om, hvorfor jeg vilde stemme Ja, udtalte jeg, at jeg antog, at Valgenes Udfald vilde blive saaledes, at maastee Nei'erne vilde tabe i Antal, medens Ja'erne tiltog. Dette har, som bekendt, ikke været Tilfældet, og jeg skal villigt tilstaae, at jeg i saa Henseende har taget fejl. Men paa den anden Side kan denne Feiltagelse ikke bevæge mig til at forandre den Stemmegivning, jeg dengang gav, idet der ikke fra Folkets Side er svaret et saadant Nei, at man paa dette kan bygge et fast Haab om at faae noget Bedre bragt istand end det Forslag, her foreligger. Jeg skal indrømme de ærede Herrer, der nu sige Nei, at det ogsaa forekommer mig, at der kunde være gaadet en anden Bei end den, der er gaadet; men, efterat Loven af 23de December 1864 udkom, stod det klart for mig, at den eneste Bei, der med nogen lovlig og sikker Grund kunde betrædes, var Overenskomstens Bei, og Flere — ja, vel de Allerfleste af de ærede Herrer — have ogsaa været med, eller agtet at være med til at betræde denne Bei. Det gjælder altsaa om, hvorledes man bedst kunde komme overeens; det gjælder om, hvorvidt man anseer det Forslag, som foreligger, for passende eller ikke; derom kunne naturligtvis Meningerne være deelte; jeg for min Part kunde godt ønske det bedre; men jeg tør ikke haabe det; derfor kan jeg ikke nu være med til at sige Nei og saaledes være med til at udsætte Sagen i en uvis Fremtid og forhale dens Afgjørelse. Der er sagt flere Gange, at det nærværende Forslag er uheldigt og flet.

Den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) opfordrede de Medlemmer, der have sagt det, til at bevise det; jeg for min Part vil fritage dem for det Beviis. Jeg synes, der er allerede sagt saameget Slet derom, at vi ikke behøve at sige Mere. Jeg for min Part har heller ikke isinde at erklære det for godt; det kan ikke være min Mening; thi dersom jeg vilde udtale det, vilde jeg udtale Noget, jeg ikke mener; men naar jeg dog vil stemme derfor, skeer det ikke, fordi jeg betragter det som noget Fortrinligt, men fordi jeg anseer det for det Bedste, der kunde opnaaes, som et taaleligt Forlig; thi som Overenskomst maa det betragtes. Ja, stod det i vor Magt at faae Junigrundloven tilbage, skulde jeg aldrig betænke mig paa at foretrække den for det Forslag, der foreligger, men jeg maa gjentage, hvad der oftere er sagt: Vi faae ikke Junigrundloven uforandret tilbage, fordi vi forkaste det foreliggende Forslag. Det Eneste, vi kunde opnaae, er, at vi kunde begynde Striden forfra, eller blive ved med de to Forsatninger, vi have. Man har sagt, at naar dette Lovforslag blev forkastet, saa kunde Regjeringen gjøre Forbeholdet gjældende, og Rigsraadet kunde hjemsendes uden Videre. Jeg troer imidlertid ikke, at nogen Regjering tør indlade sig paa Sligt, og naar det menes, at en Folkevillie kan fremtvinge en sliq Regjering, spørger jeg, om Sligt da vilde være heldigt. Jeg for mit Vedkommende troer det ikke. Om den Regjering, der tør paatage sig med et Pennestrøg at hjemsende en lovgivende Forsamling, der bestaaer ifølge Lov, er det ikke godt at vide, hvilket dens næste Skridt vil blive. Jeg tør ikke være med til at opfordre en Regjering til et saa uovelig Skridt. Siger man: Hellere end at vedtage det foreliggende Forslag, maae vi beholde de to Forsamlinger, vi have, saa vil jeg sige, at det staaer ikke saaledes for mig. Den Forsatning, hvorunder vi leve, er efter min Formening uheldig, baade indadtil og indadtil. Jeg veed nok, at det tidligere er udtalt af den høiagtede Conseilspræsident, at Regjeringen ikke har gjort Hensynet til Ublandet gjældende, og jeg billiger ganske, at Sligt ikke er sleet. Regjeringen har i saa Henseende handlet, som et frit Folk kunde ønske,